Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

BÖLÜNME, MÜSLÜMANLARA KARŞI KULLANILAN BİR ARAÇTIR

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.
Euzu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.
Ve s-salatu ve s-selamu 'ala Rasulina Muhammed'in Seyyidi l-evveline vel ahirin.
Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti 'Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā, Destur Mevlâna Şeyh Abdullāh el-Fa'iz ed-Dağıstāni, Şeyh Muhammed Nazım el-Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Bizim tarikatımız Nakşibendiyye öncelikle sohbet etmek ve bir arada olmaktır. Tarikat İslam'ın kalbidir, İslam'ın dışı değil. Çünkü belki birçok kişi "tarikat" deyince tarikata gerek olmadığını söylüyordur. Elhamdülillah, burada Açe'de, maşaAllah, onlar bu bölgede İslam'ın kalbidir. Ve onlar tarikatı öğretiyorlar, çoğu tarikatta, inşaAllah. Ve bu bölge imanın kalbiydi. Bütün bu bölgede medresede bunu öğretiyorlardı. 'Ulema ve Evliyâ bu bölgeden gelmiştir. Bu tarikat ehli ve Evliyâ vasıtasıyla bütün insanlar tarikata uydular. Çünkü tarikat, iman demektir. Tarikat, iman demektir. Çünkü Kuran'da 'Azīmu ş-Şa'n buyurur, Bismillahi r-Rahmani r-Rahim, **'قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُل لَّمْ تُؤْمِنُوا وَلَٰكِن قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ'**, 'Kâletil-a'râbu âmennâ, kul lem tu'minû ve lâkin kûlû eslemnâ ve lemmâ yedhulil-îmânu fî kulûbikum', 'Bedeviler "İman ettik" dediler. De ki: "Siz iman etmediniz, fakat 'Boyun eğdik / İslam olduk' deyin. Çünkü henüz iman kalplerinize girmedi.' (Kur'ān 49:14). Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: Öyle kimseler çıkacaktır ki, Kur'an'ı ezbere bilirler, ilim sahibidirler, her şeyi bilirler; ancak okudukları ve yazdıkları yalnızca boğazlarına kadar ulaşır, kalplerine inmez. Peygamber Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, bu kimselerin İslam'dan, tıpkı okun yaydan fırlayıp çıkması gibi çıkacaklarını belirtmiştir. Onlarda iman yoktur. İman, tarikat ile olur. Tarikat imanı öğretir, onu kalbe yerleştirir; çünkü iman kalpten gelir.

İşte bu sebeple, bin yıl öncesinden günümüze kadar tüm atalarınız, imanlarını güçlü tutmak için tarikat yolunu izlemişlerdir. Onlar, burada İslam'ı kâfirlere karşı savunmuşlardır. Allāh ﷻ da onlara yardım etmiş; bir şeyhe bağlı mürid olan Osmanlı Sultanları vasıtasıyla destek göndermiştir. Allah ﷻ rızası için, bu insanlara nasıl savunma yapacaklarını öğretmek üzere ordularını göndermiş; ayrıca halkı korumaları ve onlara yol göstermeleri için âlimler de tayin etmişlerdir. Zira Portekizli kâfirler, gemilerle Güney Afrika üzerinden gelmişlerdi. Bu taraflara kadar ulaşıp Kâbe'ye varmayı ve onu yıkmayı amaçlıyorlardı. O dönemde, "Muhteşem Süleyman" (Süleyman the Magnificent) olarak da bilinen Kanuni Sultan Süleyman hüküm sürüyordu. Kâbe'yi ve güneyden başlayan bölgeyi —tüm bu alanı— korumak için savaş gemileri inşa ettirilmesini emretti. Zira kâfirin kalbinde asla merhamet yoktur. Müslüman ise bunun tam tersidir; düşmanına karşı bile merhamet besler. Eğer düşman teslim olmayı teklif eder ve "Bana dokunma" derse, Müslüman ona el süremez. İşte bu ahlak sayesinde İslam, Doğu'ya ve Batı'ya yayıldı. Kurdukları bu donanmayla, söz konusu bölgeyi ellerinden geldiğince koruma altına aldılar. Elbette her yeri bütünüyle

korumaları mümkün değildi, ancak pek çok yer gibi sizin bulunduğunuz bölge de korunmuştu.

İman işte böylesine güçlüdür. Bir kimsede iman varsa ve ona yol gösteren bir mürşidi bulunuyorsa, o kişi tüm Müslümanları koruyup gözetecektir. Osmanlı Sultanları, Peygamber Efendimiz'in sallallahu aleyhi ve sellem halifeleriydiler. Halife demek; Allah Azze ve Celle'yi ve Peygamber Efendimiz'i sallallahu aleyhi ve sellem temsil eden, İslam'ın başındaki kişi demektir. Dolayısıyla tüm İslam dünyası onlara bağlıydı ve verecekleri emri bekliyordu. Sultan'a karşı gelenler, Kıyamet Günü'nde "Neden Sultan'a karşı geldin?" diye sorgulanacaklardır. Bu hiç iyi bir şey değildir; bunu yapanlar için büyük bir günahtır. Sultan, sahip olduğu onca güce rağmen, mürşidini, yani şeyhini dinler; onun söylediklerine kulak verirdi. Şeyhine, "Şöyle bir iş yapacağım; acaba bu, tarikata ve şeriata uygun mu, değil mi?" diye sorardı.

Maalesef, hilâfet sona erdiğinde —ki artık yüz yıldan fazla bir zaman geçti— Müslümanların bir halifesi kalmadı. Son halifeden sonra, tüm şeytanlar ortaya çıktı ve fitnelerini doğuya ve batıya yaydılar. Peki, ne oldu? O dönemdeki İslâm ile bugünkü İslâm'ı aklınızı kullanarak kıyaslayabilirsiniz. Şeytanın taraftarları, İslâm dünyasını —hatta tüm dünyayı— kontrol altına alabilmek için küçük küçük parçalara böldüler. Elbette kâfirin Müslümanların dostu olmadığını biliyoruz; bu çok açık. Kâfirin düşmanımız olduğunu biliyoruz, tamam. Peki, tüm bu ülkeleri böldükten sonra ne oldu? Aynı ülkenin insanları birbirlerine düşman hâline geldiler. Allah Azze ve Celle şöyle buyuruyor, **"إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ"**, 'İnnemâ-lmu/minûne iẖvetun feaslihû beyne eẖaveykum', 'Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşleriniz arasında sulhu, barışı sağlayın.' (Kur'an 49:10). Allah ﷻ, tüm Müslümanlara kardeş olduklarını bildiriyor ve aralarını düzeltmelerini emrediyor. Ancak bu çok zor, neredeyse imkânsız görünüyor; çünkü birbirlerine karşı çok büyük düşmanlıklar oluşturdular.

İşte bu, çok büyük bir sorun. Ve bunu düzeltebilecek tek bir şey var. İnşaAllah, Peygamber Efendimiz'in (s.a.v.) müjdelediği üzere; onun mübarek soyundan biri gelecek ve dünyada yaşanan bu durumu düzeltecek. "Düzeltmek"ten kasıt, tüm dünyaya şunu söyletmektir: "Lâ ilâhe illallâh, Muhammedun resûlullâh sallallâhu aleyhi ve sellem." Bu, Allah'ın ﷻ vaadidir. Allah'ın ﷻ vaadi haktır (gerçektir). Allah ﷻ bu vaatte bulunmuştur. İnşâAllah, bu vaat gerçekleşecektir. Tüm dünya Müslüman olacaktır. Peygamber Efendimiz'in sallallâhu aleyhi ve sellem buyurduğu gibi: **"أسلم تسلم"**, "Eslim teslem" —yani "Teslim ol, huzura er." Huzur ancak İslâm'dadır, başka hiçbir şeyde değil. "Huzur"dan bahsedenlerin hepsi yalancıdır; insanları kandırmaktadırlar. Huzur ancak İslâm ile mümkündür. İnşâAllah, yakında olur.

Ve-min Allahi t-tevfik. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
25 Ekim 2026 / 14 Cemaziyelevvel 1448
Mescit Lambhuk – Açe, Endonezya